

ние разбираме живота на вжглена, който нѣма никакъвъ смисълъ. Какъвъ смисълъ може да има въ единъ вжгленъ, който гори и изгаря и се превръща въ пепель? Като дойдатъ до вжглена, всички го подритватъ. Защо? — Животъ нѣма въ него. Когато добрата домакиня вземе вжглена, тя го туря въ огнището си и го запалва. По този начинъ тя го осмисля. Едва сега вжгленътъ познава, че има нѣщо въ него — може да гори, да отдѣля свѣтлина и топлина. Вжгленътъ е единъ отъ елементитѣ на природата, който трѣбва да се изучи, да се познаятъ неговите свойства.

И тъй, природата представя сборъ отъ елементи и сили, които трѣбва да се изучаватъ. За да се ползва отъ тия елементи и сили, човѣкъ трѣбва да бѫде въ съгласие съ природата. Нѣкои отъ елементитѣ на природата носятъ безсмъртието, което се дава на хората периодически. Жизнениятъ елексиръ, който алхимицитѣ изучавали, иде отдалечъ нѣкѫде, минава презъ слѣнцето и слиза на земята. На всѣки две хиляди години слиза на земята по една вълна на безсмъртието. Тази вълна носи новъ животъ, нова култура, нова епоха за човѣчеството. Ние се намираме въ началото на нова епоха, когато иде една вълна на безсмъртието. Тази идея Христосъ е изразилъ въ стиха: „Както Отецъ ми има животъ въ себе си и го дава на когото иска, така е далъ това право и на Синъ Человѣчески.“ Подъ думата Синъ не трѣбва да се разбира индивидуално човѣкътъ, какъвто е билъ Христосъ на земята — човѣкъ, облѣченъ въ плътъ. Защото, ако така разбираме Сина, Христосъ бѣше Синъ Божий и трѣбваше да дава животъ на хората. Значи, думата Синъ не трѣбва да се разбира въ нейния вѣншень образъ, а вжtreшно, като принципъ, за който и апостолъ Павелъ говори. Той казва: „Ние не познаваме вече Христа като човѣкъ на земята, но като Духъ.“ Докато бѣше на земята, Христосъ не даде на хората това, което очаквала. Като вѣзкръсна, обаче, Той каза: „Даде ми се всѣка власть на небето и на земята.“ Когато бѣше на земята, Христосъ казваше, че само да пожелае, 12 легиона ангели ще му дойдатъ на помощъ, но за да се сбѫдне Писанието, Той не иска тѣхната помощъ. И царь да го направята, щомъ заминатъ ангелитѣ на небето, Христосъ пакъ ще бѫде детрониранъ. Казано е, че една рѣзка нѣма да се измѣни отъ Писанието. Като мина презъ голѣми страдания и вѣзкръсна, Христосъ каза на учениците си: „Даде ми се всѣка власть